

[Ole Bjørn Kraft.]

Etbarnssystemet er udsprunget i de mest velstillede Kredse, medens de mindre velstillede har holdt længst igen og til Lykke for Samfundet og Nationen stadig væk er dem, der holder mest igen. Derfor har jeg sagt, at Spørgsmaalet om sociale Foranstaltninger skulde vi ikke løse ud fra Spørgsmaalet om den Virkning, de direkte kunde have paa Befolkningsproblemet, men det skulde løses, fordi jeg mener — uden at jeg paa nogen Maade har bundet mig til alle de Forslag, Myrdalerne fremsætter —, at der med Hensyn til de unge og Børnene foreligger sociale Problemer, som jeg i alt Fald for mit personlige Vedkommende er i høj Grad ivrig efter at medvirke til at faa løst, fordi jeg tror, at det er nødvendigt af Hensyn til Fremtiden. Men det afgørende for mig var — og det sagde jeg —, at den Lovgivning, der krævedes, skulde være en Lovgivning, der værnede, beskyttede og ærede Familieskabet og Moderskabet og Viljen til Forsørgelse. Jeg vil meget gerne have, at de to ærede Ordførere kunde give mig Tilslutning i disse Betragtninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nina Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslagene henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om kommunale Valg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2759; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1047).

Sagen sattes til Forhandling.

A. C. Mortensen: Saa længe de konservative Partier kunde dirigere Lovgivningen, fastsatte de meget strenge Bestemmelser for Opnaaelse af kommunal Valgret, og det nyttede ikke, hvor meget man protesterede fra radikal og socialdemokratisk Side. De samme Partier, som nu raaber

op om Diktatur, saa snart de nuværende Flertalspartier taler om, at noget af deres Program skal gennemføres uden alt for meget Hensyn til, hvad man mener fra den anden Side, tog intet som helst Hensyn til de Protester, vi har fremsat lige fra 1908 og frem i Tiden, hver Gang man behandlede Lovforslag om kommunal Valgret, men dikterede f. Eks., at hvis en Person ikke havde betalt 6, en Tid 7 Kvartalers Skat i den Kommune, hvori han boede, skulde han miste sin Valgret.

Vi forkaster ikke det Princip, at for at opnaa kommunal Valgret skal man være kommunal Skatteyder, men vi finder, at Kravet om Skattebetaling i 6 eller 7 Kvartaler er et alt for stort Krav. Mange Forhold kan bevirke, at Folk kommer i Restance med noget af den Skat, som skulde være betalt, for at de kunde opnaa kommunal Valgret. I det foreliggende Lovforslag kræves der, at der skal være betalt Skat for det første Halvaar af det Finansaar, hvori Valget foregaar. Dette kan jeg helt ud give min Tilslutning. Jeg tror sikkert, at det vil føre til, at Tallet paa de Personer, der skal slettes paa Grund af Skatterestance, vil gaa meget stærkt ned. Det har hidtil kunnet skrives med et 6-cifret Tal.

Jeg gør opmærksom paa, at man ifølge den nugældende Lov har Ret til at eftergive en Trediedel af Skatten, uden at vedkommende af den Grund mister sin kommunale Valgret, og at Valgretten ogsaa bevares, hvis Kommunen har givet Henstand med en Trediedel af Skatten. Det er jo en Bestemmelse, der bliver staaende, ogsaa naar det foreliggende Lovforslag er gennemført. Men jeg benytter samtidig Lejligheden til at henlede Ligningsmyndighedernes Opmærksomhed paa, at ifølge Skattelovene skal alle voksne Personer, der overhovedet har Indtægt, sættes i Skat — en lav Skat, hvis Indtægterne er smaa —, men det hedder udtrykkelig i Skatteloven, at Skatteindtægten maa ingen Sinde af Ligningsmyndighederne nedsættes saa meget, at Skatten helt bortfalder.

Der er mange Kommuner, hvor Ligningsmyndighederne fuldstændig ignorerer denne Bestemmelse og lader være at sætte Folk i Skat, selv om de har Indtægt. (*Korsgaard:* Det er en ny Ulovlighed). Ja, det er en ny Ulovlighed, og den bør paatales. Der er f. Eks. mange Steder, hvor Aldersrentenydere og økonomisk ligestillede ikke bliver sat i Skat. Det er en meget stor Fejl. Det er i Strid med Loven. Det har aldrig været Meningen, at Aldersrenten f. Eks. skulde betragtes som en Slags finere Fattig-